

Ако нашествието на маджарете и падението на бжлгарското царство и да повдигнале доволно значително границите на бжлгарското население назадъ и ако и да стѣсниле твжрде много оние пространства, които е то занимало, но това племе и до днешниятъ день населява не твжрде тѣсни крайове. Днешните граници на бжлгарското население

дени съ славянски, а именно съ бжлгарски поселенци, които сж даде на множество тамошни мѣста, рѣки, езера и др. такива названия, на които происхождението не подлѣжи на никакво сжмвѣние. Но тие бжлгаре сж биле стонени отъ византийските грѣци (отъ 783 и до 886 г.), които по-напредъ ги покрѣстили, а послѣ огрѣчили. Разбира са, че тие нови елнини сж биле най-главната причина която е подѣйствувала да са отдалечи повогрѣцкиятъ езикъ до такава степенъ отъ еллинскиятъ и да приѣме своята днешния форма „вали клечка сто дунка, на ми свиризи о вѣтаросъ.“ Сѣки вече знае, че между днешниятъ грѣцки литературни езикъ и най-чистото грѣцко нарѣчие сж ществува голѣма пронасть. Противъ Фаллмераера възстанале нѣмските грѣцко-фили, или оние високоучени професоре, които получаватъ по 4 хиляди талира годишно да отварятъ очите на нѣмските младѣжи, т. е. да имъ докажатъ като два и два четири, че Венериниятъ поѣсъ е билъ не отъ коприна, а отъ панирусь. Между тие учени мѣже е билъ и знамѣнитиятъ археологъ Тиршъ. Тие археолози изложили своите опровжржения въ 51 части отъ „Венските дѣтописи на литературата“ за 1830 г. и въ „Гайделбергските дѣтописи“ за 1831 година. Но Фаллмераеръ, ако и да посрѣшваалъ такава явна и яростна ненависть, продължилъ своите изслѣдования. Въ 1835 г., на 31. Августа, той прочелъ въ „Мюнхенската Академия на науките“ своите нови изслѣдования и потвжрдилъ своите по-напредни мѣнния съ нови факти. Въ тая своя лекция Фаллмераеръ ся задава въпросъ, „какво влияние е имало на Атина и на сичка Аттика славянското население“ (Welchen Einfluss hatte die Besetzung Griechenlands durch die Slawen auf die Stadt Athen und die Landschaft Attika?), и отговаря остроумно, убѣдително и фактически. Противъ тая нова статия е билъ напечатанъ распаленъ отговоръ въ аугсбургскиятъ вѣстникъ „Allgemeine Zeitung“ (Beilage 432). За старо-славянските поселения въ Грѣция говори и А. Гилфердингъ въ своите „писма за сжрбската и бжлгарската история“ (Гл. Собрание сочиненіи А. Гилфердинга, т. I, стр. 281—296).